

# תקות מנחם

גיליון מס'  
277

יו"ל עש"ק פר' יתרו – טו"ב שבט  
ה' תהי שנת עליון בכל –  
שנת תבוא עלינו ברכה

## על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי  
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ  
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

עי"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,  
להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,  
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.  
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

## לחיות עם הזמן!

ספר שופטים א'

מחזור ל' (גימטריא – "בכ"ח") שנה כ"ח (גימטריא – "יח"י")

בעז"ה יום ב' פרשת משפטים כ' שבט ה' תהא שנת עליון בכל - שנת תבוא עלינו ברכה

סיום הלכות סנהדרין והתחלת הלכות עדות

### "ואתה תחזה!"

ב. ואח"כ נאמרה פרשת<sup>5</sup> "ואתה תחזה מכל העם" שהיא הפעם הראשונה שהתורה מדברת על דרך בחירת ומינוי הדיינים, וע"כ נקרא "יתר" על שם שיתר פרשה בתורה, כמו שאומר רש"י בתחילת הפרשה<sup>6</sup>: "יתר; על שם שיתר<sup>7</sup> פרשה אחת בתורה, 'ואתה תחזה'". [והמיוחד ב"תחזה" מפרש רבינו בחיי, וז"ל: "ואתה תחזה. ה' ראו לומר 'ואתה תבחר' כמו שאומר במעשה<sup>8</sup> ויבחר משה אנשי חיל, אבל לפי שהאדם יראה לעינים וה' יראה ללבב<sup>9</sup>, על כן הוצרך לומר לשון תחזה שהוא לשון נבואה (כ"ה במכילתא עה"פ), מלשון תחזה וחזון, והכוונה שיצטרך לנבואה בבחירה הזאת. או יאמר 'ואתה תחזה' בהכרת פנים מכח חכמת הפרצוף, שהי' משה יודע ובקי בה בהיותו שלם בשלמים, גדול שבנביאים וחכם הרזים, ולכך הזהירו במילת 'ואתה', כלומר ואתה בעצמך ולא על ידי ציווי" עכ"ל הרבינו בחיי, ומקורו בזהר פרי יתרו<sup>10</sup> שאומר שמה רבינו התקשה בזה, עד שבאה השכינה ולימדה אותו חכמת הפרצוף].

והתורה מונה בהמשך הפסוק את המידות המיוחדות שצריכים להיות בדיינים: "אנשי חיל, יראי אלוקים, אנשי אמת, שונאי בצע" ואת דרך מינויים: "ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות", ורש"י עה"פ אומר: "ואתה תחזה, <sup>11</sup>ברוח הקודש שעליך. אנשי חיל, עשירים שאין צכירים להחניף ולהכיר פנים, [ובתנחומא ב' אומר: "אנשי חיל, גיבורים בתורה"], [וזהו אחד הפירושים במילה סנהדרין (מלבד הפירוש הפשוט שהוא מלשון מועצה (כמו שאומר התרגום עה"פ ובמושב זקנים (תהילים קז, לב): "ובסנהדרי דחכימיאי") – מועצת חכמים, מפרשים שסנהדרין הוא נוטריקון – ש"שונאים הדרת פנים בדין", שזהו האיסור של ו"לא תכירו פנים במשפט"]]. אנשי אמת, אלו בעלי הבטחה, שהם כדאי לסמוך על

### מינוי הדיינים

א. את רוב הלכות סנהדרין לומדים במשך השבוע דפרשת יתרו; התחילו ביום א' דפרשת יתרו, ולומדים במשך כל ימי השבוע ובשב"ק, וממשיכים ומסיימים ביום שני דפרשת משפטים, ויש קשר נפלא ומדויק של ההלכות לפרשיות אלו;

הפעמים הראשונות בתורה שמדובר על ענין הסנהדרין והבי"ד; על שפיטת הסנהדרין ועל בחירת ומינוי הדיינים, הן בפרשת יתרו ובפרשת משפטים, וגם המקורות והפסוקים מצוטטים ברמב"ם;

הפעם הראשונה בתורה שמדובר על הבי"ד והסנהדרין היא בפרשת יתרו שמשא רבינו ישב לשפוט את העם מיד כשירד מההר, כמשי"כ<sup>1</sup>: "ויהי ממחרת וישב משה לשפוט את העם, ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב; כי יהיה להם דבר בא אלי, ושפטתי בין איש ובין רעהו"

ועי' אומר רש"י: "ויהי ממחרת. מוצאי יום הכיפורים היה, כך שנינו בספרי, ומהו ממחרת, ממחרת רדתו מן ההר". ועל המילים "מן הבקר עד הערב" אומר רש"י: "אפשר לומר כן? [וחז"ל שואלים<sup>2</sup> ע"ז הרי הדיינים יושבים רק מאחרי התפילה עד שעת הסעודה]

[הגמ' במס' שבת (י, א), שואלת ע"ז: "וכי תעלה על דעתך שמשא יושב ודן כל היום כולו תורתו מתי נעשית; ובמכילתא מסביר השאלה: "וכי מן הבוקר עד הערב ה' משה דן את ישראל, והלא אין הדיינים דנין אלא עד זמן סעודה וכז"ל" והגמ' במס' שבת שם אומרת ששעה ששית מאכל תלמידי חכמים],

אלא, כל<sup>3</sup> דין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו עוסק בתורה כל היום. וכאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית שנאמר ב'<sup>4</sup> ויהי ערב וגו', שמה רואים את גודל מעלת התמסרות הדיינים והסנהדרין לשפוט את עם ישראל.

<sup>5</sup> פסוק כא.

<sup>6</sup> פסוק א

<sup>7</sup> מכילתא. תנחומא ד ובסיפרי פרשת בהעלותך עה"פ "ויאמר משה לחובב"

ילקו"ש קסח.

<sup>8</sup> פסוק כה.

<sup>9</sup> שמואל א' טז, ז.

<sup>10</sup> זוהר יתרו דף ע"א, ע"ה א.

<sup>11</sup> מכילתא פי ב', ילקו"ש רע.

<sup>1</sup> יתרו יח, יג. פסוק טז.

<sup>2</sup> מכילתא פי ב'. לקו"ש ר"ע. וראה רמב"ן.

<sup>3</sup> שבת י, א. מכילתא פי ב'. וראה סנהדרין ז, א. ילקו"ש ר"ע.

<sup>4</sup> בראשית א, ה.

חדש!

ניתן ללמוד את הדברים גם באינטרנט באתרנו המיוחד והחדש: [www.tikvasmenachem.com](http://www.tikvasmenachem.com)  
הזמנות והערות: 718-773-6609, 718-467-1055 \* email: [info@tikvasmenachem.com](mailto:info@tikvasmenachem.com)

חדש!

דבריהם, שע"י כן יהיו דבריהם נשמעין. **שונאי בצע**, ששונאים את ממונם בדין וכר"י.

ובהמשך נאמר<sup>12</sup>: "**ושפטו** את העם בכל עת, והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך, וכל הדבר הקטון ישפטו הם: וציווך אלוקים ויכלת עמוד, וגם כל העם הזה יבוא על מקומו **בשלום**!"

ואח"כ עשה כן בפועל<sup>13</sup>: "ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל, ויתן אותם ראשים על העם, שרי אלפים וגו'; ושפטו את העם בכל עת, את הדבר הקשה יביאון אל משה וגו'".

וההלכות שלומדים מפסוקים אלה מביא הרמב"ם בהלכות סנהדרין<sup>14</sup>: "בית דין של שלשה אע"פ שאין מדקדקין בהם, בכל אלו הדברים, צריך שיהא בכל אחד מהם שבעה דברים, ואלו הם: חכמה, ועונה, ויראה, ושנאת ממון, ואהבת האמת, ואהבת הבריות להם ובעלי שם טוב. וכל אלו הדברים מפורשין הם בתורה, הרי הוא אומר: **אנשים חכמים ונבונים**<sup>15</sup> – הרי בעלי חכמה אמור: **וידועים לשבטיכם** – אלו שרוח הבריות נוחה מהם, ובמה יהיו אהובים לבריות: בזמן שיהיו בעלי עין טובה ונפש שפלה וחברתם טובה, ודיבורם ומשאם בנחת עם הבריות. ולהלן הוא אומר (הפסוקים הנ"ל דפרשתנו): **אנשי חיל** – אלו שהם גיבורים במצוות ומדקדקים על עצמם וכובשין את יצרם עד שלא יהיה להם שום גנאי ושם רע, ויהיה פרקם נאה. ובכלל אנשי – חיל – שיהיה להם לב אמיץ להציל עשוק מיד עושקו, בענין שנאמר<sup>16</sup> ויקם משה ויושיעם, ומה משה רבינו עניו – אף כל דין צריך להיות עניו. **יראי אלוקים** – כמשמעו.

**שונאי בצע** – אף ממון שלהם אינם נבהלין עליו, ולא רודפין לקבל הממון – שכל מי שהוא נבהל להון חסר יבואנו<sup>17</sup> **אנשי אמת** – שיהיו רודפין אחר הצדק מחמת עצמם בדתם, אוהבין את האמת ושונאין את החמס ובורחין מכל מיני העוול".

#### הדינים לפני מתן - תורה

ג. ומפרשה זו רואים גדול החשיבות של ענין הדיינים ומינויים ושפיתתם; שעוד לפני שנכתב על מ"ת כבר כותבת התורה על מינוי הדיינים ועל ישיבתם למשפט כמשי"י כאן: "ושפטו את העם בכל עת". והמדרשים<sup>18</sup> אומרים ע"ז שגדול ענין הדיינים והמשפט שכתוב על דבר זה לפני מ"ת ומיד אחרי מ"ת, ומתן תורה ועשרת הדברות באמצע. וכן קיבלנו כבר לפני מ"ת את ציווי הדיינים כבר במרה, כמשי"י שם בפרשת בשלח<sup>19</sup>: "שם שם לו **חק ומשפט** ושם נסהו" ואומר ע"ז רש"י<sup>20</sup> (מהו חק ומשפט) "במרה נתן להם מקצת פרשיות של תורה שיתעסקו בהם, שבת ופרה אדומה **ודינים**".

#### עושין סנהדרין אצל המזבח

ד. גם בחיבור שבין הפרשיות יתרו ומשפטים [שהרי מסימיים את הלכות סנהדרין בפרשת משפטים] אנו מוצאים קשר בולט להלכות סנהדרין; שבסוף פרשת יתרו מדובר על המזבח ואומר ע"ז רש"י: "למה<sup>21</sup> נסמכה פרשת דינין, לפרשת מזבח, לומר לך שתשים

סנהדרין אצל המקדש (וי"ג המזבח)". והרי הסנהדרין שאצל המקדש שישבו בלשכת הגזית היא הסנהדרין הכי גבוהה והכי מוסמכת כמו שכותב הרמב"ם בהלכות סנהדרין<sup>22</sup>: "קובעין בתחילה בית דין הגדול במקדש הוא הנקרא סנהדרי גדולה, ומנינם שבעים ואחד, שנאמר: **אספה לי שבעים איש מזקני ישראל**, ומשה על גביהם, שנאמר **ויתיצבו שם עמך**, הרי שבעים ואחד, ובתחילה הלכות ממרים<sup>24</sup> כותב הרמב"ם: "בית דין הגדול שבירושלים הם עיקר תורה שבעל פה, והם עמודי ההוראה, ומהם חוק ומשפט יוצא לכל ישראל וכר"י".

#### אסור לידן בערכאות של גוים!

ה. ויש גם קשר רב לתוכן ולדיינים ולמצוות הכתובים בפרשת משפטים; סיום הלכות סנהדרין הוא דין שמקורו **מתחילת** פרשת משפטים; וז"ל הרמב"ם בהלכה האחרונה<sup>25</sup>: "כל הדין בדייני עכו"ם (וי"ג בדייני גוים) ובערכאות שלהם, אע"פ שהיו דיניהם כדיני ישראל – הרי זה רשע, וכאילו חירף וגידף והרים יד בתורת משה רבינו, שנאמר<sup>26</sup>: **ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפניהם** – ולא לפני גוים, לפניהם ולא לפני הדיוטות".

ובפירש"י על החומש אומר ע"ז: "**לפניהם**, ולא<sup>27</sup> לפני גוים, ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנים אותו כדיני ישראל, אל תביאהו בערכאות שלהם; שהמביא דיני ישראל לפני גוים, מחלל את השם ומיקר שם האלילים להשביחם (ס"א, להחשיבם), שנאמר<sup>28</sup>: **כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים**, כשאויבינו פלילים זהו עדות לעילוי יראתם". ובנתחומא כתוב: "שכל מי שמניח דיני ישראל והולך לפני אומות העולם, כפר בהקב"ה תחילה, ואחרי כן כפר בתורה שנאמר **כי לא כצורנו צורם**".

ובפרשת משפטים גם כתוב שהדיינים נקראים "אלוקים" כפי שכתוב<sup>29</sup>: "אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלוקים וגו' עד הא-לוקים יבוא דבר שניהם, אשר ירשיעון א-לוקים ישלם שנים לרעהו ואומר ע"ז רש"י; ונקרב אל הדיינים היינו שהדיינים נחשבים כאלוקים, ע"פ הנאמר<sup>30</sup>: "אלוקים ניצב בעדת אל", ובפרק כג מהלכות סנהדרין (הלכה ט) כותב הרמב"ם: "כל דין שאינו דן דין אמת לאמיתו גורם לשכינה שתסתלק מישראל .. וכל דין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת – כאילו תיקן את כל העולם כולו וגורם לשכינה שתשרה בישראל, שנאמר: **אלוקים ניצב בעדת אל**".

ובפרק כ"ו מהלכות סנהדרין<sup>31</sup> לומדים מהפסוק בפרשת משפטים<sup>32</sup>: "אלוקים לא תקלל ש"יכל המקלל דיין מדייני ישראל עובר בלא תעשה".

#### "ודל לא תהדר בריבוי"

ו. וכמה וכמה הלכות לדיינים לומדים בהלכות סנהדרין מהפסוקים דלקמן בפרק כ"ג;

<sup>22</sup> ה"ל סנהדרין פ"א הלכה ג.

<sup>23</sup> בהעלותך יא, טז.

<sup>24</sup> ה"ל ממרים פרק א' הלכה א'.

<sup>25</sup> ה"ל סנהדרין פכ"ו הלכה ז.

<sup>26</sup> משפטים כא, א.

<sup>27</sup> תנחומא ג' ו' גיטין פה, ב.

<sup>28</sup> האזינו לב, לא.

<sup>29</sup> משפטים כב, ז.

<sup>30</sup> תהילים פב, א.

<sup>31</sup> פרק כו הלכה א.

<sup>32</sup> משפטים כב, כז.

<sup>12</sup> פסוק כב-כג.

<sup>13</sup> פסוקים כה-כו.

<sup>14</sup> ה"ל סנהדרין פ"ב ה"ז.

<sup>15</sup> דברים א, יג.

<sup>16</sup> שמות ב, יז.

<sup>17</sup> מלשון הכתוב במשלי כה, כב.

<sup>18</sup> שמו"ר פ"ל, ג.

<sup>19</sup> בשלח טו, כה.

<sup>20</sup> מכילתא ילקו"ש רנז סנהדרין נו, ב.

<sup>21</sup> מכילתא פ' א'.

## חוקת משפט

ח. את ספר משפטים והלכות נחלות סיימו ביום השב"ק פרשת בשלח, ושם נאמר כנ"ל<sup>41</sup>: שם שם לו חק ומשפט ושם ניסהו, ועל פרשת ודיני נחלות נאמר "והיתה לבני ישראל לחוקת משפט".

ומהמילה "משפט" לומדים חז"ל ומובא ברש"י, שנתן להם פרשת דינין".

### סיום שופטים – המלך המשיח!

ט. את ספר משפטים סיימו בשב"ק פרשת בשלח שהיה יום ההכתרה והנשיאות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א י"א שבט, ומצד "מתכפיין התחלה להשלמה"<sup>42</sup> התחילו מיד ביום זה את ספר שופטים, שהוא יום שקשור עם שני המאורות הגדולים הרבי הקודם וכ"ק אד"ש מה"מ, שעל יום זה אומר אד"ש בשיחה, שביום זה "נתלו שני המאורות הגדולים", היינו שע"י התחלת הנשיאות של אד"ש מה"מ חל חיזוק והתגברות בנשיאות של כ"ק הרבי הקודם והתחלת הנשיאות וההכתרה של אד"ש מה"מ, ובהשגחה פרטית בשנה זו התחילו ברמב"ם את ספר "שופטים" – לשון רבים שקשור עם הרבי הקודם ואד"ש, והספר מדבר על כל דיני ומנהגי ישראל, ובפרט סיום הספר על מלך המשיח ו"הכל הולך אחר החיתום"<sup>43</sup>! ובשנת ההסתלקות תש"י חל י"א שבט ביום א' דפרשת בשלח שביום זה קוראים בחומש בסיום "ובני ישראל יוצאים ביד רמה!" שמי"ד גימטריא חב"ד ו"רמ"ה" – ר"ת רבינו מלך המשיח! מהרה יגלה, מי"ד ממ"ש נאו! וחוגגים זאת ב"שירה ובזמרה" כהוראת פרשת שירה – שירת הים, ובהפטרה - שירת דבורה!

### "תקות" חוט השני"<sup>44</sup>

#### על סיום הל' סנהדרין

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. בפרשת יתרו לראשונה על שפיטת הדיינים – משה רבינו וכל דייני ישראל – "ושפטו את העם בכל עת".
- ב. בחירת ומינוי הדיינים ומידותיהם – בפרשת יתרו.
- ג. דינים לפני ואחרי מ"ת – והדברות באמצע.
- ד. ואלה המשפטים בהמשך למזבח – שתשים סנהדרין אצל המקדש והמזבח.
- ה. כמה וכמה הלכות דיינים וסנהדרין בפרשת משפטים – "ודל לא תהדר בריבו וכו'".
- ו. פרשת דינין לפני מ"ת.
- ז. התחלת ספר שופטים – הכתרת מלך המשיח – בפרשת בשלח – ובני ישראל יוצאים ביד רמה!"

\* \* \*

<sup>33</sup>"לא תשא שמה שוא; לא תהיה אחרי רבים לרעות, ולא תענה על ריב לנטות אחרי רבים להטות, ודל לא תהדר בריבו; לא תטה משפט אביונך בריבו; מדבר שקר תרחק, ונקי וצדיק אל תהרוג, כי לא אצדיק רשע; ושוחד לא תקח, כי השוחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים"<sup>34</sup>

כל הנ"ל פסוקים מפרשת משפטים שלומדים מהם כו"כ הלכות לדיינים בהלכות סנהדרין, כדלקמן;

מהפסוק בפרשת משפטים<sup>35</sup>: "ודל לא תהדר בריבו" לומד הרמב"ם בהלכות אלו<sup>36</sup>: "וכן בדיני ממונות אין מרחמין על הדל, שלא תאמר עני הוא זה ובעל דינו עשיר, הואיל ואני והעשיר חביבין לפרנסו אזכנו בדין ונמצא מתפרנס בכבוד, על זה הזהירה תורה: ודל לא תהדר בריבו, ונאמר<sup>37</sup>: 'לא תשא פני דל'".

ומהפסוק בהמשך הפרשה<sup>38</sup>: "לא תטה משפט אביונך בריבו" לומד הרמב"ם בהלכה ה': "באו לפניך שניים אחד כשר ואחד רשע אל תאמר הואיל ורשע הוא וחזקתו משקר, וחזקת זה שאינו משנה בדברו, אטה הדין על הרשע – ע"ז נאמר: 'לא תטה משפט אביונך בריבו', אע"פ שהוא אביון במצוות לא תטה דינו (מהמכילתא על הפסוק), ובפרק כב דהלכות סנהדרין לומד הרמב"ם כמה הלכות מהפסוק הבא<sup>39</sup>: "מדבר שקר תרחק".

ומהמשך הכתוב זה "ונקי וצדיק אל תהרוג", לומד הרמב"ם (פרק כ' הלכה א') דין זה: "אין בית דין עונשין באומד הדעת, אלא על פי עדים בראיה ברורה, אפילו ראוהו העדים רודף אחר חבירו והתרו בו והעלימו עיניהם וכו', הואיל ולא ראוהו בעת שהכהו אין ב"ד הורגין בעדות זו, ועל זה וכיוצא בו נאמר 'ונקי וצדיק אל תהרוג'".

ובמהמשך עוד הלכה שלומדים ממילים אלו.

ועל הפסוק בהמשך "ושוחד לא תקח" לומדים הלכות בפרק כג בהלכות אלו.

### הלכות סקילה

ז. העירני הת' ווייס שרואים דבר נפלא!

בשיעור הרמב"ם של יום ה' דפר' יתרו לומדים בפרק ט"ו מהלכות סנהדרין הלי' א' דין שלומדים משיעור החת"ת דיום זה; חמישי דפר' יתרו; הדין שבית הסקילה צריך להיות גבוה שתי קומות; וכך כתוב בפסוק (יט, ג): "לא תגע בו יד, כי סקול יסקל או ירה יירה", ואומר רש"י עה"פ: "ירה יירה, מכאן<sup>40</sup> לנסקלין שהם נדחין למטה מבית הסקילה שהי' גבוה שתי קומות". וז"ל בהלכה ברמב"ם שלומדים ביום חמישי: "ובית הסקילה הי' גבוה שתי קומות וכו', מת בה יצא, שהרי נאמר: 'סקול יסקל או ירה יירה וכו'". (פסוק החת"ת של יום זה).

<sup>33</sup> משפטים כ"ג, א-ג.

<sup>34</sup> פסוקים ו-ח'.

<sup>35</sup> משפטים כג, ג.

<sup>36</sup> פרק כ הלכה ד.

<sup>37</sup> קדושים יט, טו.

<sup>38</sup> פסוק ו'.

<sup>39</sup> פסוק ז.

<sup>40</sup> סנהדרין מה, א.

<sup>41</sup> מכילתא, וילקו"ש רנ"ז. סנהדרין נו, ב.

<sup>42</sup> לשון מרשות החתן בראשית שכתב אד"ש מה"מ בקשר לסיום הרמב"ם.

<sup>43</sup> ברכות יב, א.

<sup>44</sup> יהושע ב, ח. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

### עיניים צופיות

לפני למעלה מ-20 שנה, כשהלכתי לאדי"ש מה"מ בחלוקת דולרים לצדקה, יחד עם מר רון שיחי נחמן, ראש עיריית אריאל העיר הגדולה בשומרון – [הרבי מאד חיבב אותו ואת פעולותיו לבניית ופיתוח השומרון, וכשאמר לרבי שיש אצלם 3,000 ילדים, הרבי אמר לו: "אני כבר מחכה לשמוע שיש אצלכם 6,000 ילדים"]

וכשנתן לרבי את חוברת הפרוספקט של התפתחות העיר, אמר לו הרבי, אני כבר מחכה לחוברת הבאה (ז.א. שהתפתחות ובניית העיר יהיו כל כך רבים וגדולים, ויוציאו מיד החוברת הבאה), ומר נחמן אמר לרבי שכשיצא הפרוספקט הבא אביא אותו מיד לרבי, וע"כ ענה לו הרבי: "אבל לי אין סבלנות לחכות עד שתבוא, כשתצא החוברת תשלח אותה בבקשה מיד, ואח"כ גם אשמח לפגוש אותך...]

רון נחמן שאל את אדי"ש: "מה לומר בפגישותיו בווינגטון כדי שירד הלחץ מעל ישראל בענין השטחים?

והרבי ענה לו: לא משנה מה שאומרים בווינגטון, העיקר **שהיהודים בארץ ישראל בעלי הבחירה, יכריזו ברור שכל ארץ ישראל שייכת לכל היהודים**, ואין מה לדבר כלל ע"ד מסירת שטחים... וע"כ נסבה השיחה.

וכשסיים הרבי ומר נחמן התחיל כבר ללכת, ולצאת החוצה, אמר לו כ"ק אדי"ש מה"מ: תגיד בווינגטון שעיקר הסכנה היא מאיראן... (זהו לפני למעלה מ-20 שנה, כשאף א' עוד לא ידע או חלם ע"ד הסכנה משם...)

### הצלחה בזמן!

בכ"ף שבט ה'תש"ל, אחרי "יו"ד שבט הגדול" – שנת ה-20, לנשיאות כ"ק אדי"ש מה"מ, ובאה לראשונה קבוצה מאד גדולה "צ'ארטער" שלם מארץ ישראל, ובערב שבת ק', ערב יו"ד שבט, **סיים** כ"ק אדי"ש מה"מ בהתוועדות ובמעמד גדול את ה"ספר – תורה של משיח" שהתחיל הרבי הקודם בזמן מלחמת העולם השנייה ולא סיים.

ביום שלישי כ' שבט בתחילת הערב עמדו אנשי הקבוצה הגדולה לטוס חזרה לארץ הקודש במטוס "אל-על", ובאו אחה"צ עם מזוודותיהם לתפילת מנחה ולקבלת ברכת הדרך מאד"ש אחרי התפילה, כי היו צריכים למהר ליסוע לשדה התעופה, ופתאום אחרי מנחה הודיע כ"ק אדי"ש שהולך להתוועד.

הרבי התיישב להתוועדות בה המשיך לבאר בעומק ובפרורט את ה"סיים" וההדרן שעשה בהתוועדות מוצש"ק י' שבט על מסכת מגילה; "האוחז ספר תורה ערום נקבר ערום וכו'" וביאר הענין באריכות ע"פ נגלה וע"פ חסידות.

הרבי הרגיש וראה שהקהל יושבים על "מחטים" ומסתכלים על השעון, כי היו צריכים להיות כבר בשדה תעופה. וסיפר בקשר לזה;

א. פעם ברוסי נכנסתי לחותני הרבי הקודם כשעמד כמה דקות לפני נסיעה למקום רחוק לענין רציני של יהדות, וראיתי את חותני עוסק בענין עיוני הדורש מקסימום של עיון [סידור כתבי חסידות עמוקים].

וידוע שאצל כל אדם לפני נסיעה רחוקה אין רגיעה ושלות נפש, ובפרט ברוסי שעקבו אחרי כ"א ובפרט שהנסיעה היתה בענין של

יהדות, וברוסי הי' זה ענין של מסירות נפש ממש, וכאן הוא עוסק בדבר הדורש עיון מקסימלי...

בראותי זאת, ובפרט שאחרי שהרבי הקודם הם עקבו במיוחד והי' ממש פיקוח נפש, לא יכולתי להתאפק, ושאלתי "עד כדי כך?!..."

וע"כ ענה לי כ"ק חותני אדמו"ר: "דאס הייסט הצלחה אין זמן!?!... [=זהו משמעות הצלחה בזמן!?!...]. ז.א. שיכולים בעז"ה לנצל כל רגע ולא מפריע מה שעשה קודם, או מה שיעשה אח"כ..."

ב. וסיפר לו הרבי הקודם על הרשב"א, שהי' מהראשונים והי' ראש ישיבה, שנתן כל יום שיעור בשי"ס לתלמידים וכתב החידושים בספריו. וכמו"כ הי' רב מורה הוראה שענה כל יום לקהל על שאלות הלכתיות וכתב את פסקיו בספרי השו"ת שלו, ולפרנסתו הי' רופא [דומה לקורות הרמב"ם], שהי' מטפל כל יום בריפוי הזקוקים לרפואה, ועם כל זה הי' לו זמן כל יום לפחות חצי שעה שהי' מטייל בחוץ לרפואותו כל יום, ולטייל בשלמות צריך שלוות הנפש ללא כל הטרדות האחדות, ואיך אפשר להספיק כל זאת כל יום, והתשובה ע"ז שזהו הפירוש **הצלחה בזמן!** שידועים בכל דבר שעושים להנתק ולהתעלות מכל הטרדות.

ג. ובפרט ע"פ עבודת החסידות שיהודי צריך להיות **פנימי!**, שכל דבר שיהודי עושה בעבודת ה', הוא מונח בזה לגמרי **בכל פנימיותו** וכל כוחותיו, וממילא בכלל לא מפריע לו מה עשה קודם ומה הולך לעשות אח"כ, ולכן יכול לעבור מענין לענין ולעשות בשלימות.

ד. ובפרט ע"פ האמונה וידיעת ה' ע"פ חסידות מתחיל מ"שער היחוד והאמונה" של האדמו"ר ז' בתניא, שכל רגע היא התהוות חדשה מהחיות אלקית, ע"פ המאמר "המחדש בטובו **בכל יום תמיד** מעשה בראשית" ממילא כל רגע היא התהוות חדשה וכל רגע בריאה חדשה. ממילא איך יכול לבלבלו ולהטרידו דבר שעדיין לא נברא, ורק יברא מאוחר יותר ובינתיים אינו במציאות, "דער **"אל-על" איז נאך נישטא!?!..."** [=ה"אל-על" בינתיים לא נמצא ולא קיים!] ובמילא אינו יכול לבלבלו מפעולותיו בעבודת ה'. וזו היתה אולי הפעם היחידה שהרבי הזכיר "אל-על" בהתוועדות...

### לזכות

החתן התמים **יוסף יצחק הלוי** בן רייזל פרומא שיחי

### פרידפערטיג

והכלה חי' **מושקא** בת מרים שתחי' **פעפערנאו**

לבואם בקשרי השידוכין ולרגל ה"ווארט" במוצש"ק פרשת

משפטים כ"ו שבט שנת תבוא עלינו ברכה

בשעה טובה ומוצלחת

יה"ר שיבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות והחסידות

ויצליחו הם והוריהם בכל העניינים בגשמיות וברוחניות מתוך

בריאות והרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים ויזכו לראות

קבלת פני מלך המשיח בגאולה השלימה מיי"ד ממ"ש נאו!

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**